

Č. 12.584.

Samospráva obecní: Okolnost, že z místnosti vede schodiště, jež zprostředkuje výhradně spojení s hořejším poschodím, sama o sobě nevylučuje, že jde o obytnou místnost ve smyslu § 1 odst. 2 pravidel o vybírání dávky z přepychových bytů.

(Nález z 22. října 1936 č. 12.401/35.)

Věc: Město Podmokly proti rozh. okr. úřadu v Děčíně z 3. října 1934 o dávku z přepychových bytů.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Městský úřad v Podmoklech platebním rozkazem z 22. prosince 1933 předepsal na základě pravidel o vybírání dávky z přepychových bytů v městě Podmoklech, schválených usnesením zem. výboru v Praze z 28. ledna 1931 na dobu od 26. února 1931 do 31. prosince 1935, Albertu M. v Podmoklech z domu čp. 1216 dávku z přepychových bytů za rok 1933. Při tom za obytnou místnost dávce podléhající vzal také halu. Strana se z předpisu odvolala.

Obec. zastupitelstvo rozhodnutím z 6. června 1934 odvolání zamítlo.

V odvolání strana namítala, že hala slouží toliko za předsíň, ježto z ní vedou dveře do všech místností v přízemí a dále schody do I. patra.

Nař. rozhodnutím okr. úřad odvolání vyhověl a dávku snížil. Při tom vycházel z úvahy, že místním šetřením bylo zjištěno, že hala není obytnou místností se souvislými stěnami a sama o sobě uzavřenou, poněvadž z ní vedou jako spojení do I. patra 2 m široké schody.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí obcí města Podmokel nss uvážil:

Žal. úřad spornou »předsíň« neuznal za místnost obytnou ve smyslu § 1 odst. 2 dávk. prav. proto, že není to místnost se souvislými stěnami, která je sama o sobě uzavřena; k tomuto závěru dospěl na základě zjištěné skutečnosti, že z ní vedou schody 2 m široké jako spojení do I. poschodí. Tento závěr není však úplný. Neboť okolnost, že z nějaké místnosti vedou schody do hořejšího poschodí, sama o sobě nevylučuje ještě, že místnost ta dveřmi umístěnými (na počátku nebo) na konci schodiště je (od schodiště toho nebo) od hořejšího poschodí uzavřena. Aby dveře byly v téže úrovni jako podlaha místnosti, není třeba. Okolnost, kterou uvádí zúčastněná strana v odvodním spise, že schodiště není dveřmi vůbec uzavřeno, žal. úřad ve svém rozhodnutí jako prokázanou nezjišťuje, a není proto možno k ní hleděti. Další okolnost, na niž žal. úřad zdá se klásti váhu, že totiž sporné schodiště zprostředkuje — patrně výhradně — spojení s I. poschodím, sama o sobě rovněž nepostačuje podepřítí nař. rozhodnutí, neboť není o sobě vyloučeno, aby spojení dvou poschodí bylo zprostředkováno pouze schodištěm umístěným v místnosti zcela uzavřené.

Nemá proto závěr žal. úřadu ve skutečnostech v nař. rozhodnutí zjištěných dostatečné opory, pročež bylo rozhodnutí to podle § 6 zákona o ss zrušiti.

K vývodům odvodního spisu zúčastněné strany, které patrně směřují k tomu, že sporná místnost ve smyslu § 1 odst. 3 lit. a) podle svého určení slouží za síň (předsíň) a proto za obytnou místnost se nepovažuje, nss nemohl hleděti, poněvadž o tento důvod nař. rozhodnutí se neopírá.

Č. 12.585.

Církevní věci. — Řízení správní: * Politickému úřadu II. stolice nenáleží oprávnění, kdykoli i mimo případ § 117 odst. 2 vlád. nař. č. 124/1928 Sb. měniti z úřední moci pravoplatné výměry o přiznání kongruového doplňku a uložiti duchovnímu vrácení přeplatků z důvodu, že se místní příjmy obročí za trvání lustra zvýšily.

(Nález z 22. října 1936 č. 13.744/36.)

V ě c: P. Tomáš W. v Jirnech (adv. Dr. Josef Sklenář z Prahy) proti rozh. min. škol. a nár. osvěty v Praze z 1. září 1933 o přeplatku doplňku kongruy.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výnosem z 12. dubna 1933 vyslovil zem. úřad v Praze, že v důsledku kapitálových změn v majetku farního obročí v Jirnech za I. lustrum (1926—30), vzniklých tím, že z kapitálu, vzešlého z přejímacích cen zaplacených drobnými pachtýři a uloženého na vkladní knížky, byly v r. 1928 zakoupeny dluhopisy 6% státní půjčky československé v jmenovité hodnotě 27.300 Kč, nastala i změna v místních příjmech uvedeného obročí za I. lustrum, které má podle § 117 vlád. nař. ze 17. července 1928 č. 124 Sb. vliv na doplňování kongruy v tomto lustru. Podle výpočtu ve výnosu uvedeného bylo st-li jako držiteli farního benefícia v Jirnech na doplňku kongruy za I. lustrum z náboženské matice přeplaceno 2.261'62 Kč, kteroužto částku st-li uloženo vrátiti náboženské matici.

Odvolání, podanému st-lem, min. škol. a nár. osvěty nař. rozhodnutím nevyhovělo z důvodů výměru zem. úřadu a přihlížejíc k námitkám odvolání připojilo mezi jiným, že nákupem dluhopisů československé státní půjčky z přejímacích cen, uložených na vkladní knížce, přihodila se v podstatě základního jmění farního obročí v Jirnech změna, jak to má na mysli § 117 vlád. nař. č. 124/1928 Sb., a že odvolatel sám doznává, že v letech 1926—30 přijímal na úrocích 275'60 Kč ročně. Ve výměru napadeném bylo tudíž právem počítáno s tímto skutečným příjmem, a to z moci úřední, neboť zem. úřad byl oprávněn a — poněvadž jde o zájem státní — zajisté i povinen změniti pravoplatné své rozhodnutí, t. j. výměr ze dne 3. května 1930, jímž upravena byla přiznávka